

УДК 614.252: 378.147

СІМЕЙНА МЕДИЦИНА – ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Сисоєнко І. В.², народний депутат України

Вороненко Ю. В.¹, академік НАМН України, доктор медичних наук, професор

Шекера О. Г.¹, доктор медичних наук, професор

¹Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Україна)

²Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я (Україна)

Резюме: У статті обговорюються підходи до реформування системи охорони здоров'я України, ключовими завданнями якої є: зміцнення профілактичних служб, підвищення доступності та якості медичного обслуговування, вдосконалення первинної медико-санітарної допомоги, поліпшення кадрового забезпечення, модернізація інфраструктури і забезпечення справедливості в охороні здоров'я.

Ключові слова: реформа системи охорони здоров'я, первинна медична допомога, сімейна медицина, інститут сімейної медицини, здоров'я.

Резюме: В статье обсуждаются подходы к реформированию системы здравоохранения Украины, ключевыми задачами которой являются: укрепление профилактических служб, повышение доступности и качества медицинского обслуживания, совершенствование первичной медико-санитарной помощи, улучшение кадрового обеспечения, модернизация инфраструктуры и обеспечение справедливости в здравоохранении.

Ключевые слова: реформа системы здравоохранения, первичная медицинская помощь, семейная медицина, институт семейной медицины, здоровье.

Summary: The article discusses approaches to the reforming of the Health Care System of Ukraine, the key objectives of which are: the strengthening of preventive services, the increasing of availability and quality of health care, the enhancement of primary health care, the improving of personnel maintenance, infrastructure upgrading and the equity in health care.

Key words: the reforming of the Health Care System, primary health care, family medicine, the Institute of Family Medicine, health.

Здоров'я людини є основою становлення гармонійної і всебічно розвиненої особистості, а тому може бути визнано як одна з найбільших цінностей і об'єктивних потреб еволюції будь-якої спільноти. Відомий німецький філософ А. Шопенгауер писав: «Здоров'я до того перевищує всі інші блага людини, що воістину здоровий жебрак щасливіший за хворого короля». Загальновизнаним є запропоноване Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) визначення здоров'я як стану повного фізичного, психічного і соціального благополуччя людини, а не тільки відсутність захворювань або фізичних вад.

У ХХІ ст. значимість здоров'я суттєво переосмислюється, з урахуванням розуміння його як невід'ємного права, з точки зору існуючих загроз і викликів, зростаючих вимог до якості здоров'я, технологічних і фінансових можливостей його забезпечення.

Незважаючи на істотний прогрес, досягнутий в останні роки в плані зміцнення здоров'я і очікуваної тривалості життя, відносні поліпшення серед країн і на рівні окремих країн носили неоднаковий характер. На глобальному рівні більше 400 мільйонів людей до цих пір не мають доступу до основних медико-санітарних послуг. Там, де вони доступні, ці медико-санітарні послуги найчастіше розрізнені або характеризуються низькою якістю, у результаті чого реагування системи охорони здоров'я на ці проблеми і задоволеність медико-санітарними послугами у багатьох країнах залишається на низькому рівні. Наприклад, в Україні, як і в більшості європейських країн, актуальною проблемою є значна поширеність хронічних неінфекційних захворювань і факторів їх ризику. Значна поширеність хронічних неінфекційних захворювань є пріоритетною проблемою суспільного здоров'я, яка негативно позначається на медико-демографічній ситуації та обумовлює високі рівні захворюваності, інвалідності, смертності, низьку якість і коротку тривалість життя. Незадовільний стан здоров'я населення характеризується низьким рівнем народжуваності, високою смертністю,